

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 4. 12. 2015, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 4. 12. 2015, č. j. byly zamítnuty námitky žalobce směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článku 57 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. 4. 2014 (dále též „nařízení č. 883/2004“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Ve včas podané žalobě namítl žalobce, že jeho pracovní poměr trval nepřetržitě ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, tedy celkem 371 dní a podmínku jednoho roku dle článku 57 odst. 1 citovaného nařízení tak splnil. Jeho zaměstnavatel Stavmonta Brno s.r.o. zanikl dne 30. 6. 1998. Žalobce žádal započíst dobu ode dne 22. 2. do 28. 2. 1997 a ode dne 1. 5. 1997 do 9. 6. 1997.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 10. 5. 2016 se neztotožnila s žalobou, odkázala na podklady ve spisové dokumentaci, z níž vyplývá, že dne 6. 5. 2013 požádal žalobce o určení důchodu za období důchodového pojištění ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, kdy pracoval u zaměstnavatele Stavmonta Brno s.r.o. jako konstruktér. Žalovaná sdělením ze dne 20. 6. 2013 jej písemně informovala, že vzhledem k tomu, že byl v České republice zaměstnán pouze 263 dní, nesplnil podmínku získání jednoho roku pojištění podle článku 57 odst. 1 Nařízení, a tudíž mu nárok na přiznání důchodové dávky českého důchodového pojištění nevznikl. Žádost o přiznání českého (dílčího) starobního důchodu ode dne 17. 6. 2014 podal žalobce prostřednictvím Sociální pojišťovny Bratislava dne 6. 3. 2015 na základě předložení nové skutečnosti trvání doby zaměstnání v České republice u organizace Stavmonta Brno s.r.o. za období ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, přičemž doložil pracovní smlouvu a zápočtový list potvrzený touto organizací. Ve spisové dokumentaci se nachází evidenční list důchodového pojištění vyhotovený dne 14. 5. 1997, zaměstnavatelem žalobce prokazující dobu pojištění žalobce pouze ode dne 4. 6. 1996 do 21. 2. 1997, tj. 263 dnů pojištění. Prostřednictvím OSSZ Brno-venkov zahájila žalovaná šetření z důvodu prověření podkladové evidence předkládané v pravidelných měsíčních intervalech organizací a to přehledy o odvodu pojistného a vyplacených dávkách nemocenského pojištění ode dne 1. 6. 1996 do 30. 6. 1997. V souvislosti s tímto OSSZ zjistila, že organizace, v níž byl žalobce výdělečně činný, byla v jejich seznamu organizací evidována ode dne 1. 7. 1995 do 30. 6. 1998 a že zanikla bez právního nástupce. Nebylo tak již možné ověřit, zda byl žalobce veden v celkové výši vyměřovacích základů pro odvod pojistného. Na základě zjištěných skutečností OSSZ zpracovala evidenční list pouze za období ode dne 1. 3. 1997 do 30. 4. 1997, jedná se o dobu pobírání dávek nemocenského pojištění, neboť za toto období se nepodařilo zjistit výši vyměřovacích základů. Ani v ostatních obdobích se toto nepodařilo prokázat. Je nesporné, že v době od 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997 výdělečná činnost žalobce trvala, nicméně nejsou prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda uvedená doba je dobou pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zdp (skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základu, pobírání dávek nemocenského pojištění). Na základě uvedeného tak bylo prokázáno, že ke dni 17. 6. 2014, od něhož žádá přiznání českého starobního důchodu, získal žalobce pouze 324 dnů pojištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny podmínky článku 57 odst. 1 Nařízení, nezbývalo žalované, než setrvat na napadeném rozhodnutí a soudu navrhnout zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice doručené zdejšímu soudu dne 24. 6. 2016 nesouhlasil s právním stanoviskem žalované, uváděl i nadále, že jeho pracovní poměr trval nepřetržitě od dne 4. 6. 1996 do dne 9. 6. 1997, tj. 371 dní. Žádal proto započítat i období ode dne 1. 5. 1997 do 9. 6. 1997.

V dávkovém spise žalobce je založena žádost jmenovaného o starobní důchod podaná dne 6. 3. 2015 s požadavkem přiznání dávky ode dne 17. 6. 2014. Dále je ve spise založeno potvrzení o délce zaměstnání a zápočtu dob zaměstnání pro účely nemocenského pojištění vystavené zaměstnavatelem Stavmonta s.r.o. dne 17. 4. 2015 potvrzující, že žalobce v podniku byl zaměstnán ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997. Doba pobírání dávek

nemocenského pojištění byla vykázána ode dne 1. 3. 1997 do 20. 4. 1997. Dne 29. 6. 2015 vydala žalovaná rozhodnutí, jímž zamítla žádost žalobce o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 28 zdp s přihlédnutím k článku 57 odst. 1 Nařízení, neboť účastník řízení získal ke dni 17. 6. 2014, od něhož žádá přiznání starobního důchodu pouze 324 dnů pojištění. Výdělečná činnost období ode dne 22. 2. 1997 do 28. 2. 1997 a od 1. 5. 1997 do 9. 6. 1997 nemohla být zhodnocena pro důchodové účely, neboť se nepodařilo prokázat účast na důchodovém pojištění.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení námitky doručené žalované dne 20. 7. 2015, v nichž vyslovil nesouhlas s rozhodnutím, a to z toho důvodu, že jeho pracovní poměr ve Stavomontě Brno s.r.o. trval ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, tedy celkem 371 dnů. Žádal proto shodně tak, jak uvedeno i v žalobě započtení doby od 22. 2. 1997 do 28. 2. 1997 a ode dne 1. 5. 1997 do 9. 6. 1997. Žalovaná na základě podkladů ve spisové dokumentaci ve věci rozhodla dne 4. 12. 2015, námitky žalobce zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2015 potvrdila.

Dne 12. 10. 2017 se ve věci konalo jednání u zdejšího soudu. Žalobce svůj názor ve věci měl písemně zkoncipován, jedná se o vyjádření ze dne 11. 10. 2017, z něhož soud vycházel, a které je založeno v soudním spise. Opakovaně zdůraznil, že jeho pracovní poměr u zaměstnavatele Stavomonta Brno s.r.o. trval ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, tj. 371 dnů. Stavomonta Brno s.r.o. byla zprostředkovatelská firma, která měla uzavřenou smlouvu se Vzduchotechnikou Milevsko, kde pracoval jako konstruktér. V uvedené době dosahoval jeho základ 11.000 Kč a měsíční odvody do sociální pojišťovny byly 2.500 Kč. Jestliže zaměstnavatel Stavomonta Brno s.r.o. zanikl ke dni 30. 6. 1998, pak jakékoliv nesrovnalosti by měly být vyrovnány zaměstnavatelem Vzduchotechnikou Milevsko, kde pracoval ode dne 1. 5. 1997 do 9. 6. 1997. I nadále setrval na přiznání starobního důchodu s přihlédnutím k článku 57 odst. 1 Nařízení.

Zástupkyně žalované zdůraznila povinnost zaměstnavatelů vést potřebné záznamy o skutečnostech rozhodných pro nárok na dávky důchodového pojištění, jejich výši a výplatu a předkládat je příslušným orgánům sociálního zabezpečení jak vyplývá z § 35a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Uvedla, že pro výpočet dávky nelze vycházet ze zápočtového listu nebo pracovní smlouvy, nýbrž z evidenčního listu důchodového pojištění, který sděluje, za jakou dobu bylo odvedeno pojištění. V evidenčním listě důchodového pojištění žalobce je uvedena skutečná doba důchodového pojištění, a to ode dne 4. 6. 1996 do 21. 2. 1997. Po ukončení pracovního poměru žalobce v rámci ochranné lhůty, což činí 42 dní po ukončení pracovního poměru, se stal žalobce práce neschopným, tudíž mu náležela výplata nemocenských dávek za dobu od 1. 3. 1997 do 30. 4. 1997.

Soudu předložila jako důkaz „žádost o zaslání formuláře E205CZ“, kterou Sociální pojišťovna Bratislava žádala o potvrzení doby pojištění získané jmenovaným podle právních předpisů České republiky. V této žádosti je uvedeno, že žadatel v žádosti o předčasný starobní důchod sdělil, že doba pojištění v České republice byla získána v rozsahu kratším jak jeden rok. Zároveň v přípise bylo poznamenáno, že žadatel v žádosti o důchod dále uvedl, že nežádá o přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění v České republice. Celková doba pojištění v českém systému sociálního zabezpečení byla vykázána ode dne 4. 6. 1996 do 21. 2. 1997, tj. 263 dnů. Tento formulář byl zaslán Sociální pojišťovně dne 15. 3. 2012. Z uvedeného vyplývá, že žalobce již v této době věděl, že doba pojištění v ČR nedosahuje

délky jednoho roku. Dále zástupkyně žalované předložila „informace o pojištění - výpis za období ode dne 1. 1. 1992 do 9. 10. 2017“ ze dne 9. 10. 2017, z níž vyplývá, že odvod pojistného byl v roce 1997 ode dne 1. 1. 1997 do 21. 2. 1997 (Stavmonta Brno s.r.o.). S odkazem dále i na písemné vyjádření žalované ze dne 10. 5. 2016 navrhla zamítnutí žaloby.

Zdejší soud měl k dispozici spisovou dokumentaci, z níž zjistil, že žalobce podal žádost o přiznání českého (dílčího) starobního důchodu ode dne 17. 6. 2014 dne 6. 3. 2015, zároveň se odvolal na nové skutečnosti trvání doby zaměstnání v České republice u organizace Stavmonta Brno s.r.o. za období ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, což doložil pracovní smlouvou a zápočtovým listem potvrzené touto organizací. Dále ve spise je založen evidenční list důchodového pojištění ze dne 14. 5. 1997 prokazující dobu pojištění žalobce jen ode dne 4. 6. 1996 do 21. 2. 1997, tj. 263 dní pojištění. Z iniciativy žalované prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov bylo zahájeno šetření s výsledkem sděleným v zápisu o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 581/1991 Sb., v němž je uvedeno, že na OSSZ Brno-venkov byly zaslány podklady z evidence nárokových podkladů ČSSZ Praha, tj. pracovní smlouva, potvrzení o délce zaměstnání, dohoda o rozvázání pracovního poměru. Dále OSSZ Brno-venkov prověřila rovněž i podkladovou evidenci předkládanou v pravidelných měsíčních intervalech organizací a to přehledy o odvodu pojistného a vyplacených dávkách nemocenského pojištění ode dne 1. 6. 1996 do 30. 6. 1997. Dále bylo zjištěno, že organizace, u níž žalobce vykonával výdělečnou činnost, byla v seznamu organizací evidována ode dne 1. 7. 1995 do 30. 6. 1998, poté zanikla bez právního nástupce. Nepodařilo se tak zjistit, zda žalobce byl veden v celkové výši vyměřovacích základů pro odvod pojistného. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo prokázat skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základů nebo pobírání dávek nemocenského pojištění, rozhodnutím žalované ze dne 29. 6. 2015, č. j. 511 017 2780-152 byla jeho žádost o přiznání starobního důchodu zamítnuta.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky dne 20. 7. 2015, v nichž trval na skutečnosti, že jeho pracovní poměr ve Stavomontě Brno trval ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, tj. 371 dnů, proto žádá, aby v již započtené době od 1. 6. 1996 do 21. 2. 1997 a od 1. 3. 1997 do 30. 4. 1997, kdy z evidenčního listu důchodového pojištění vyplývá, že pobíral nemocenské dávky, byla dále započtena doba ode dne 22. 2. 1997 do dne 28. 2. 1997 a ode dne 1. 5. 1997 do dne 9. 6. 1997. Žalovaná v rámci námitkového řízení nemohla přisvědčit argumentaci žalobce, neboť bylo zjištěno, že na území České republiky ke dni 17. 6. 2014, tj. data, od kterého žádal přiznání dávky důchodového pojištění, má vykázáno pouze 324 dnů pojištění na území České republiky. Za takto zjištěného skutkového stavu proto nesplnil žalobce podmínku článku 57 odst. 1 Nařízení, proto rozhodnutím ze dne 4. 12. 2015, č. j. 511 017 278/315-JPI byly námitky zamítnuty.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Jádrem sporné otázky je posouzení, zda žalobce pro přiznání starobního důchodu splnil zákonné podmínky dle § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů s přihlédnutím k článku 57 odst. 1 Nařízení.

Podle článku 57 odst. 1 Nařízení bez ohledu na článek 52 odst. 1 písm. b) není instituce členského státu povinna poskytovat dávky na základě dob získaných podle právních předpisů, které uplatňuje, které se berou v úvahu při vzniku sociálních událostí, jestliže:

- délka uvedených dob nedosahuje jednoho roku,
- pouze na základě těchto dob nelze podle uvedených právních předpisů získat nárok na dávku. Pro účely tohoto článku se „dobami“ rozumí všechny doby pojištění zaměstnání, samotné výdělečné činnosti nebo bydlení, které zakládají nárok na dotčenou dávku nebo ji přímo zvyšují.

Pro posouzení, které doby pojištění účastníka řízení je třeba považovat za české doby pojištění, provedla žalovaná šetření vyplývající ze spisové dokumentace, i argumentace přednesené zástupkyní žalované v průběhu soudního jednání, že žalobce, který podal žádost o přiznání českého (dílčího) starobního důchodu dne 6. 3. 2015 s požadavkem jeho přiznání ode dne 17. 6. 2014, že jeho výdělečná činnost skutečně byla prokázána za dobu ode dne 4. 6. 1996 do 9. 6. 1997, avšak za tuto dobu nebyly prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda uvedená doba je dobou pojištění ve smyslu ust. § 8 a § 11 odst. 2 zdp (skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základu, pobírání dávek nemocenského pojištění). Jinými slovy nepodařilo se šetřením prokázat žalobcova účast na důchodovém pojištění v době ode dne 1. 5. 1997 do dne 9. 6. 1997. Žalobce ke dni 17. 6. 2014, od něhož žádal přiznání českého starobního důchodu, získal pouze 324 dnů pojištění na území České republiky. Zástupkyně žalované zdůraznila, že pro výpočet dávky důchodového pojištění nelze vycházet ze zápočtového listu nebo pracovní smlouvy, nýbrž z evidenčního listu důchodového pojištění prokazující, za kterou dobu bylo odvedeno sociální pojištění. Takto bylo prokázáno období ode dne 4. 6. 1996 do 21. 2. 1997, tj. 263 dnů a doba ode dne 1. 3. 1997 do 30. 4. 1997, kdy pobíral dávky nemocenského pojištění, celkem tedy se jednalo o 324 dnů pojištění na území České republiky.

Zdejší soud zdůrazňuje, že přezkumné soudní řízení nemůže suplovat řízení před správními soudy. Důkazní břemeno ve věci nese žalobce. Nepodařilo-li se tedy prokázat skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základu nebo pobírání dávek nemocenského pojištění, pak na základě nastoleného právního režimu soud uzavírá, že žalobce nesplnil podmínku článku 57 odst. 1 Nařízení, neboť nezískal potřebný 1 rok doby pojištění podle českých právních předpisů, a proto nezbyvalo, než žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 12. října 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.